

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
 За Аустро-Угарску Боснију и Херцеговину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у плату.
 Прешлаша се прима с мојој годишњим и полугодишњим роковима и волаже у најбрже.
 Поједином број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays & pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Преплата се шаље само Администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње.
 Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
 Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 паре, гармонд слова 6 пара; иширо слова 8 пара — за први пут; а за сваки даљи пут у пола од горње цене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим најприје изнечене цене од ријечи, наплаћује се по закону о таксима још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Одговорни уредник: Вољко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

СТЈЕЧАЈ

На основи чл. 4. и 5. закона о парохиском свештенству, овием расписује се стјечај на упражњене парохиие:

Пашенско-Комарничку у Дробњацима; Течаку у Језерима; Горанско-Мратинску у Пиви; Липовско-Планску у Морачи, Горње-Морачку у Прекобрдску у Међурјечку у Ровцима; Барско-Матешевску и Величку у Васојевићима.

Молбе са односним документима кандидати имају упутити овој Консисторији најдаље до 15. јуна ове године.

Број 227. Из канцеларије Консисторије Никшићске 4. маја 1915. год. Никшић.

1,3

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ благоизволио је у прошлу недјељу у 11 час. прије подне примити у свечану аудијенцију, у присуству г. Министра Спољних Послова Пламенца, новонаменованог посланика и пуномоћног министра Србије при нашем Двору г. Љуб. Михаиловића. Г. Посланик је допраћен у Двор и испраћен из истога са свијема по частима, које припадају његовом високом чину.

Предајући у руке Његовог Величанства своја пуномоћија, Господин Посланик поздравео је Господара овим говором:

„Ваше Величанство! Његово Краљевско Височанство Насљедник Пријестола, а у име Његовог Величанства Краља Србије, одредио ме је да Га код Вашег Величанства заступам као Његово пуномоћни министар и изванредни посланик. Мени је част предати Вашем Величанству писма о томе наименовању.

Срећан што су ми мој Узвишени Господар и Влада Краљевине Србије повјерили тако лијепа задатак да представљам моју Отаџбину у Црној Гори у овим озбиљним временима кад се двије српске краљевине сложено боре за остварење нашег народног идеала, моја ће једина дужност бити и сви моји напори биће управљени да се већ постојећи срдачни братски и искрени савезнички одношаји упуте тако да се истраје у тешкој борби, а започети велики посао приведе повољном крају.

Ја се надам, да ће ми у том мом задатку Ваше Величанство благоизвољети указати сву Своју узвишену наклоност, као и да ћу моћи рачунати на искрену помоћ Владе Вашег Величанства“.

Његово Величанство Краљ благоизволио је Господину Посланику овако одговорити:

„Господине Посланиче, Особито Ми је мило, што Вас је Његово Краљевско Височанство Насљедник Пријестола Александар, а у име Његовог Величанства Краља Србије, одредио да Га код Мене заступате као Његово Пуномоћни Министар и Изванредни Посланик.

Ваша мисија код Мене и Моје Владе пада у велике и срећне дане српског ослобођења, за које се сложено боре обје Српске Краљевине.

У овим озбиљним временима наших заједничких напора за нашу свету ствар, ја Вас свесрдно примам, и заједно са Мојом Владом чинићу све, да Вам олакшам вршење тако узвишене српске дужности, коју Вам је повјерио Мој драги Брат, Ваш узвишени Господар, како би из већ постојећих наших срдачних братских и савезничких одношаја и наше заједничке тешке борбе што прије никао плод користан целокупном Српству.“

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 6. маја у 9 сати у вече. — У рејону Шавли водили су се 4. и 5. маја дјелимични бојеви на фронту Куршан—Сосјена—Ејрагола, при чему је наша војска у рејону последњег овог мјеста заузела неколико непријатељских уборишних тачака. Овдје смо заробили неколико стотина војника са више митраљеза. Њемачки против-напади југоисточно од Росјена одбијени су уз велике губитке по непријатеља.

На лијевој обали Њемена долази до мањих сукоба.

На Наревском фронту и сјеверно од Пилице затишје.

Битка у рејону лијеве обале Горње Висле и на цијелом Галицијском фронту продужила се, постигнувши 4. маја у многим рејонима огромно напрезање:

1) у рејону Ојатова хитно су одступале за Иваниску 4. маја знатне непријатељске колоне, које смо потиснули гонећи их енергично;

2) на фронту Тарнобжег—Развадуд (на доњем току ријеке Сана) усјешно смо задржавали непријатеља;

3) на фронту Јарослав—Лежахов (на даљину од 10 километара) непријатељ је успио да се утврди на десној обали Сана; јужно пак од Јарослава ми држимо обје обале те ријеке;

4) бомбардовање Пшемисла наставља се;

5) на фронту између Пшемисла и Великог Дњестровог Језера опет смо усјешно одбили нове жестоке нападе непријатеља, који је под сваку цијену хтио постићи овдје успјеха; послије ујорног боја ми смо 4. маја изабацили Нијемце из оних шанчева код Гусакова, које су дан пред тим отели двама нашим баталионима;

6) у рејонима Дрохобича, Стрија и Долине непријатељ је без обзира на огромне своје губитке наставио да без икакве усјеха новим масама јуриша на наше положаје; на многим мјестима ми смо прелазили у усјешне противнаде и заробљавали на стотине војника;

7) на горњем току Бистрице, а исто тако и код градова Делатиња и Коломеје, непријатељ се, истрошен неуспјесима последњих дана, држао пасивно; ми смо на том фронту постигли нових усјеха. Број заробљених и ратног илијена у овом рејону стално расте.

Петроград, 7. маја, у 9-35 у вече. У току 5. маја продужила се битка са све јачом енергијом у рејону лијеве обале Висле, јужно од Пи-

лице и на цијелом Галицијском фронту. При томе су ојет у првим редовима на нашем фронту ојажене њемачке трупе.

На лијевој обали Висле, западно од Илже, Опатова и Копрживнице а тако исто и у рејону слива Сана са Вислом, до околине Ниска наша је војска усјешно потиснула непријатеља. Број заробљених овдје непријатељских војника, у току 5. маја, прелазу 5.000.

Велике силе непријатељске, које су прешле преко Сана, послије ујорног боја успјеле су да се рашире на фронту Јарослав—Радимно—Сењава.

У рејону између Пшемисла и Јарослава, ми смо у неколико потиснули непријатеља на обје обале Сана.

Одреди непријатељских аероплана бацали су бомбе на Пшемисл. Других активнијих корака непријатељ није подузимао против Пшемисла.

Јужно од Пшемисла нападају непријатељски били су особито упорни на фронту Лутовиска — ријека Стрвјач, при чему је непријатељ уз огромне жртве успио да заузме неколико наших предњих шанчева.

На фронту Дрохобич—Стриј—Долина, ми смо продужили да одбијемо упорне нападе непријатеља, носећи му огромне губитке.

Западно од Коломеје, ноћу на 6. маја, водили су се бојеви усјешно по нас на обје обале ријеке Прута.

У рејону Шавли наша је војска продужила на широком фронту потискивати непријатеља. Ми смо овдје опет заробили неколико стотина војника. Јачи отпор дао је непријатељ код мјеста Куршани, гдје се је бој 6. маја наставио.

На осталим дјеловима фронта било је само мањих сукоба.

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 7. маја. У току 5. маја непријатељска артиљерија тукла је село Мрђеновац.

Истог дана, према селу Скели водила се краћа борба између наше и непријатељске артиљерије.

Ни у првом ни у другом случају, дјелство непријатељске артиљерије није имало никаквих резултата (Кр. Срп. Пресбир.)

Париз, 29. априла. Киша пада непрестано од јуче у јутро. У ноћи смо освојили, пред свега тешког терена, више њемачких шанчева југозападно од Сусеса и одржали на фронту Лооса и Араса све своје добитке од прошлих дана.

У долини Ене разорили смо 4 њемачке карауле и више шанчева. (Хавас.)

Вишингтон, 29. априла. Њемачки амбасадор посјетио је Брајана и изразио му живо жаљење што су ратни догађаји довели до губитка толиких Американаца. (Румунска Аген. — К. С. П.)

Амстердам, 29. априла. „Ханделсблад“ јавља да је њемачка влада изразила своје жаљење влади Холандије поводом торпедирања „Катвика“, и изјавила готовост да накнади штету. (Рум. Аген. — К. С. П.)

Париз, 30. априла. Белгијска војска, нападнута прошле ноћи на

десној обали Изера, одбила је непријатеља који је оставио, повлачећи се, више стотина љешева на терену.

Сјеверно од Араса постигли смо нове знатне резултате.

Код Карансиа пало је у наше руке много материјала који нам је немогуће избројити до овог часа. Ту смо заплијенили 2 топа од 77 милиметара, једну хаубицу од 105, 2 мерзера од 210, дванаестину справа за бацање бомба, велики број митраљеза, 3000 пушака, мноштво спреме, метака и фишека.

У шуми код коте 125 нашли смо љешеве трију њемачких чета које је уништила наша артиљерија.

Непријатељ је бомбардовао Карансиа цијело послије подне без икаквог резултата.

Код Карансиа напредовали смо према сјеверу и освојили Сен-Назер, које је цијело наше осим неколико кућа по страни и у којима се води борба. Заробили смо више стотина војника. Непријатељ је, повлачећи се, запалио половину села.

Код Невил-Сен-Вааста заробили смо нове групе кућа у сјеверном дијелу села.

Број отетих топова и хаубица великог калибра износи 17.

У Аргони, код Багателе, одбили смо два њемачка нападаја: један ноћу, други дању. Са овим смо завладали последњим њемачким утврђењем које нам се опирало у шуми. Тако се сада читав положај налази у нашим рукама. (Хавас.)

Париз, 1. маја. У петак сјеверно од Араса рђав терен знатно је отежавао операције. Ми смо ипак наставили нашу офанзиву југозападно од Ангра и извршили коначке јурише од Екс-Нулета према Сусесу, сјеверно од ове укопане шосеје, дуге један километар. Јужно од шосеје, отели смо утврђени шумски ланац и иза те шуме шанчеве друге одбранбене линије. Избројали смо 400 њемачких љешева.

Јужније, наставили смо да избацујемо непријатеља са источне косе, јужно од Лорета. Код Невил-Сен-Вааста отели смо још неколико кућа. Наша артиљерија нанијела је непријатељу необично велике губитке, према казивању заробљеника. Од недјеље на овамо заробили смо 100 официра и заплијенили 20 топова од којих 8 великог калибра, 100 митраљеза и справа за бацање бомба.

У шуми Аји, Нијемци су извели један напад и тек што су били прешли нашу прву линију, били су одбачени нашим против-нападом. Заробили смо око 100 војника.

Од јуче није било никакве промјене у сектору сјеверно од Араса гдје се борба наставља по истим условима као што је изнесено у јучерашњем саопштењу. Напредовали смо 500 метара према творници шефера у Сусесу гдје се наставља узајамно интензивно бомбардовање. (Хавас.)

Париз, 2. маја. Сјеверно од Ипра нанијели смо непријатељу пораз. Наше трупе освојиле су село Етенстрат које се налази западно од канала и моста на каналу. Заробили смо 50 војника са 3 митраљеза.

Сјеверно од Араса борба се наставља. Поново смо напредовали југозападно од Нотр-Дам-де-Лорет

гдје смо дошли до сјеверне околине творнице шефера. На коси код Нотр-Дам-де-Лорет одбили смо њемачки нападај. Код Невил-Сен-Васт наставили смо свој успјех освојивши западни дио виле у равници.

У шуми Претр, близу Пон-а-Мусона заробили смо 50 војника с 1 официром.

У другим секторима ништа ново.

Петроград, 3. маја. На Пруту борбе повољне по Русе настављене су 1 маја и руске трупе држе мјестимично железничку пругу која иде из Делатина у Коломеу.

Петроград, 3. маја. Црноморска флота бомбардовала је Кефион, Ерегли и Килимили, и уништила 4 турска натоварена пароброда и 20 једрењача.

Париз, 3. маја. Непријатељ је ноћас извео 3 нападаја против Стенстрата и околине. Посљедњи напад који је био нарочито жесток, изведен је у зору. Нападаци су били одбијени с великим губитцима. Јуче смо отели 6 митраљеза и 1 справу за бацање бомба.

Сјеверно од Ла Басе, енглеске трупе су освојиле од Нијемаца више шанчева код Ришбура. Борба је вођена читаве ноћи с огорчењем.

Сјеверно од Араса и на јужним косама Лорета, послје врло мучне борбе, нешто смо напредовали. Код Невила непријатељ је узалуд покушавао да преотме куће које смо освојили посљедњих дана, и није могао да заузме шанчеве које смо му отели на крајњем дијелу Евра.

У осталим секторима ништа значајније.

Софија, 4 маја. Резултати јучерањих општинских избора у Софији ови су: Радослависта 12, Стамбуловиста 5, младолберала 1, социјалиста-ревизиониста 4, демократа 3, револуционарних социјалиста 2, народњака 2, радикала 1. Странке либералне концентрације добивају 18 мјеста према 12 колико добива опозиција. (К. С. Пресбирио.)

Петроград, 4. маја. Главни штаб Кавкаске Војске саопштава 2 маја: У правцу обале обична канонада и препуцавање.

Од Дилмана Турци су одбијени према југу и југозападу.

Наше трупе гоњећи непријатеља, заузеле су кланац Ханесур.

На другим фронтима без промјене. (Вјестник.)

Париз, 4. маја. У околини Хетсаса наставља се наше напредовање. Јуче смо отели куће које је непријатељ јако утврдио. Прешли смо на источну обалу канала преко прве њемачке линије, заробили 145 војника и заплијенили 4 митраљеза. Непријатељски противнапад потпуно је пропао.

Није било ничег новог око Араса гдје је почела да пада киша. Једино је било жестоке артиљеријске борбе у околини Лорета. На истом мјесту крваво су одбијена 4 њемачка против-напада са великим губитцима по Нијемце.

На осталом фронту ништа значајније.

На Оази, код Баја, Нијемци — да би импресионирали наше стријелце — намјестили су испред својих линија зелену турску заставу са полумјесецом. Наше афричке трупе одговориле су на ово изазивање са тим што су метцима из пушака оборили заставу. Један стријелац је затим пошао и донио је заставу у наше линије. (Радиотел. извј.)

Рим, 4. маја. Према вјестима које доноси „Месаџеро“ и „Борнале д' Италија“, сматра се да ће аустро-угарски и њемачки амбасадор ускоро отпутовати у два засебна воза. (К. С. Пр.)

Рим, 4. маја. Министарски Савјет данас се бавио саопштењима која ће имати да се учине у Парламенту на сједници од четвртка. (К. С. Пр.)

Париз, 4. маја. У Белгији, непријатељ угрожен срећним нападајима прошлих дана, како не би био потпуно обухваћен, евакуисао је прошле ноћи положаје које је још држао западно од изерског канала. На другој страни одржали смо све своје добитке.

На источној обали, сјеверно од Ла Басе, британске трупе извршиле су врло јаке противнападе у ноћи од недјеље на понедјељак и наставиле су да се побједнички боре. У самој ноћи и преко дана у понедјељак, оне су отеле више њемачких шанчева и нанијеле непријатељу врло велике губитке. Једна група од 700 Нијемаца, која је дошла између ватре енглеских митраљеза и њемачке артиљерије била је потпуно уништена од енглеске унакрсне ватре. Енглези су заробили 1000 војника и заплијенили митраљеза.

Сјеверно од Араса, густа магла је владала цио дан и спречавала с једне и с друге стране сваку важнију акцију. Борба се ипак наставља нарочито на косама Лорета. Одбили смо све нападе код виле у шуми.

Код Бери-о-Бака непријатељски нападај на наше шанчеве био је одмах обустављен.

Број здравих војника које смо заробили код Вил-сир-Турб износи 150, а мртвих је остало на терену више од 50.

У зору смо извели нападај у шуми Аји и освојили више њемачких утврђења, заплијенили 3 митраљеза и заробили 250 војника међу којима 3 официра.

На ивици шуме Ле Претр, два њемачка батаљона покушала су у три маха да изиђу из шанчева али их је наша ватра одмах зауставила. (Радиотел. извј.)

Париз, 5. маја. Генерал Гуро предузео је 2. маја команду над источним експедиционим корпусом. Он јавља да савезничке трупе методски напредују на цијелом фронту и да турски отпор изгледа слабији. Сва до сада прибрана обавијештења утврђују да је у Цариграду пренесена 31.000 турских рањеника и да је велики број рањеника пренесен у Смирну. Сразмјерно узевши број мртвих је врло велик. (К. С. П.)

Петроград, 5. маја. Централна Управа Главног Штаба саопштава да је према званичном извјештају једног главног стана војске, у московско превијалиште Црвеног Крста био 27 априла доведен редов Василије Водјанос којега су мучили Нијемци. Њемачки подофицир наредио је својим људима да држе Водјаноса за руке и за ноге и онда му својом руком одсјекао комаде ушију и половину лица, јер није хтио да даде извјештаје о саставу наших трупа.

Шеф штаба југозападне војске у свом извјештају каже да је у нападу једног козачког пука 28. априла на једно село, један официр лако рањен пао с коња и да су му људи аустријског другог тиролског пука одсјекли руке и ноге. (Вјестник.)

Петроград, 5. маја. Главни Штаб Кавкаске војске саопштава:

У правцу Олтиа Турци су још даље одбачени према западу.

У правцу Вана, Турци су били потучени код села Сора и избачени из Ардиша.

У другим правцима без промјене. (Вјестник.)

Исплахан, 5. маја. У поноћи, руски вицеконсул Александар Кавер, управник руске банке, био је убијен из пушака на главној улици. Убиство је извршила чета коњаника за које се мисли да су њемачки агенти. Финансијски контролор Пагет који је пратио Кавера, остао је неповријеђен. (Вјестник.)

Рим, 5. маја. Агенција Стефани јавља по „Борнале д' Италија“ да је Министар Спољних Послова Сонино примио јутрос једно за другим Билова и Макиа. (К. С. П.)

Париз, 5. маја. Киша која пада без престанка од недјеље у вече и густа магла не даде да се види на 100 метара и спречава сваку акцију. Није било на фронту никаквог окршаја. Сама канонада била је врло слаба. (Радиотел. извј.)

Париз, 5. маја. На терену који смо онамад освојили западно од изерског канала, Нијемци су оставили око 2.000 љешева и велики број пушака.

У току јучерашње акције заробили смо још војника. Источно од канала утврдили смо положаје које смо недавно отели. У ноћи су Нијемци извели нарочито жесток противнапад, послје бомбардовања и бацања бомба, али су били одбијени.

У околини сјеверно од Нотр-Дам-де Лорет, на путу из Екс-Нулетта за Сушес, зауставили смо одмах нашом ватром још два непријатељска нападаја. Са наше стране, у ноћној акцији, отели смо групу кућа код гробља.

На фронту сјеверно од Араса, артиљеријска борба се наставља ноћу и дану. Нијемци нарочито огорчено бомбардују Арас.

Код Бери-Бака непријатељ је покушао да нападне, али је без муке био одбијен. (Хавас.)

Париз, 6. маја. Рђаво вријеме још траје. Није било никаквог догађаја на фронту преко ноћи, осим канонаде на различитим тачкама западно од Изера. Нашом ватром зауставили смо непријатељске покушаје да нас нападне. (Хавас.)

Цариград, 6. маја. Јуче послје подне велики везир посетио је италијанског амбасадора. (К. С. П.)

Рим, 6. маја. У четвртак, у 2 сата послје подне, биће сазван парламенат ради владиних декларација. Послје изјава Саландриних и Сонинових, сједница ће бити прекинута, пошто ће сви чланови кабинета поћи у Сенат ради сличних декларација. У скупштинским круговима кружи глас да ће Саландра поднијети предлог закона по којему се даје Краљу пуна слобода дјеловања, као што је учинио Кавур 1855. Изгледа да је већ образована комисија за израду пројекта који ће на првој сједници бити одобрен, а сјутра у сенату. Вечерас у 10 сати биће министарска сједница. Настављају се живо конференсања, између Сонина и амбасадора Тројног Споразума у Консулти.

По скупштинским гласовима, Зелена Књига ће садржавати ноту од 4. маја, у којој Италија, изјављујући догађаје и акцију Аустрије против духа уговора о савезу, изјављује да уговор сматра као празан и ништан. Зелена Књига ће доказати да је Италија од почетка рата себе сматрала слободном од сваке обавезе према Аустрији. (Нар. извј.)

Петроград, 7. маја. Главни Штаб Кавкаске војске саопштава 4 маја:

На олтинском фронту покушаји турске офансиве у правцу висова јужно од села Кјагани угушени су. Турци су одбачени на југ. Наше трупе заузеле су варош Ардише сјеверозападно од Ванског језера. На другим фронтима без промјене. (Вјестник.)

Париз, 7. маја. Французи су доистигли нови сјајни успјех код Араса. (Радиотел. извјештај.)

Лондон, 7. маја. Руси држе једну јаку линију у западној Галицији и извели су једну важну контраофансиву у Буковини. (Радиотел. извј.)

Лондон, 7. маја. Говори се у кулоарима Доњег Дома да ће се измијенити комбинација о влади.

Три шефа унионистичке опозиционе странке конференсали су са министром предсједником Аскитом. Данас се још не може сазнати тачна комбинација кабинета, али се говори о г. г Балфур, Бонар Лоу, Чемберлену, Лорду Дербију, који би ушли у кабинет заједно са Лордом Халденом, Лордом Бјучансом и Лордом Лјукас. Сигурно је да се Лорд Фишер повлачи и да ће г. Черчил оставити министарство морине, али ће остати у кабинету. Говори се о г. Балфур да ће он вјероватно бити именован за министра морине. (Радиотел. извј.)

Петроград, 7. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 5. маја:

У правцу Олтиа дијелови наших трупа напредовали су нешто према југу Чаксирбаба-коџуп.

У правцу Мелажерта наше претходнице имале су са Турцима сукоб без важности код села Копа западно од Мелажерта.

У правцу Вана, Турци су били избачени из кланца Каксур према Деајру.

У другим правцима без промјене. (Вјестник.)

Амстердам, 7. маја. Њемачки канцелар фон Бетман Холвег изјавио је да се Аустрија труди да осигура пријатељство Италије и нуди јој суверенитет над Валоном, италијанске дијелове Тирола, зајадну обалу Изонца, а Трст да истане италијански по карактеру (т. ј. неће да одступи Трст. Пр. Ур.) Аустрија изјављује да се њезина политика одриче Арбаније, да ће респектовати италијанске иоданике и дати амнестију политичким осуђеницима из територија који би били препуштени Италији.

Утисак који је овај говор изазвао, тај је да је рат са Италијом неизбјежан. (Радиотел. извј.)

Рим, 7. маја. У Скујштини је уз импозантне овације министру предсједнику Саландри, предложен чувени пројект којим се даје влади изванредно пуномоћје у случају рата.

Министар Спољних Послова Сонино изнио је пред Скујштину Зелену Књигу. Одушевљене манифестације су се оновиле. Скујштина је одлучила именовати комисију и данас ће њезин предсједник реферисати о владином предлогу. Влада је изишла из Скујштине и ишла у Сенат да инови своју декларацију. (Стефани.)

Рим, 8. маја. Скујштина је прихватила, са 407 гласова против 74 и 1 задржаног гласа, усред овација, предлог којим се даје влади изванредно пуномоћје у случају рата. (Стефани.)

Бостон, 8. маја. Пароброд „Итонија“ који је дошао из Ливерпула јавља да су „Итонија“ и други пароброди били нападнути од два њемачка подморска брода кад су се били приближили „Лузитанији“ да јој укажу помоћ. (Радиотел. извј.)

Рим, 8. маја. Било је демонстрација у читавој Италији у прилог рата. (Радиотел. извј.)

Рим, 8. маја. Сенат је једнодушно изгласао закон о давању изванредног пуномоћја влади и одушевљено поздравило Саландру и Сонина.

У Скујштини су посланици Бозели и Барзилај држали уз велико одобравање говоре за ослобођење Трста.

Вечерас ће бити општа демонстрација и освјетљење читаве пријестонице.

Многобројне трупе чувају аустријску и њемачку амбасаду.

Министарско излагање оптужује Аустрију, али каже за Њемачку да је са овом солидарна.

Зелена Књига раздијељена је свима редакцијама и садржи 77 до-

кумената односно сукоба са Аустријом. У њој се критикује аустријска балканска политика, Њезина злонајерност према Србија и Италијанима; говори о гоњењу Италијана и о непрестаним изазивањима. Зелена Књига је јасна оптужба аустријске ориенталне политике, са повредом уговора према Италији. Затим се налазе депеше Сониња и Аварне о торпедској инвазији и о потопљењу краљевске јахте у Бару. Зелена Књига се завршава са депешом од 3 маја, којом се одриче савезни уговор са Аустријом и Њемачком. (Нар. извјештај.)

Петроград, 8. маја. Адмирал Есен, командант балтичке флоте, преминуо је 7. маја од запаљења плућа у болници у Ревалу. (Вјест.)

Букурешт, 7. маја. Јављају из Софије да је нарочитим указом одобрен извоз 12.000 килограма напрслих топовских чаура за Њемачку. (К. С. Пр.)

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одбор госпођа и госпођица скупно је за избјегле из Босне Херцеговине, Боке и Далмације сљедећу суму: 1) добровољни прилози 14.494; 2) продаја заставица извршена 10. априла, као успомена на дан заузећа Скадра 10. априла 1913. године 4071'64; 3) приход од лутрије 4200. Свега П. 22.765'64.

Одбор је ријешо да се од горње суме пошље Главном Одбору у Никшић 15.000 перпера, за пребјегле из Босне и Херцеговине, а да преда Одбору на Цетиње за избјегле из Боке и Далмације 7.765'64.

Скупљена сума: П. 22.765'64 чист је приход, јер је Њ. Кр. В. Књагиња Ксенија, Висока Покровитељица Одбора, имала доброту узети на себе трошкове око приређивања лутрије, заставица, пошљака и т. д. у суми од 184 перпера и 14 пара.

„Дјечији Сад“. У понедељак 11 маја у 3 сата послје подне, у просторијама Зетског Дома, Дјечији Сад Њ. Ц. В. Велике Књагиње Милице Николајевне приређује забаву у корист дјеце пострадалих породица у овоме рату. Дјеца изводе сама све тачке програма. Ово је прва забава оваквог реда у нашој пријестоници. Надати се да ће бити добро посјећена, у толико прије што је целокупни приход намијењен за добротворну сврху.

† Поп Шпиро Глиговић. Народни посланик за капетанију Бањанску поп Шпиро Глиговић, умро је од запаљења плућа 4. овога мјесеца и сахрањен у своме мјесту 5. истог мјесеца уз многобројно саучешће мјесног и околног народа, у којему је уживао велико поштовање.

Шпиро Глиговић свршио је гимназију и богословско-учитељску школу на Цетињу 1903. године и исте године рукоположен је за свештеника, те је као свештеник и учитељ од тада па до своје преране смрти, која га је немилосрдно покосила у четрдесетој години живота, врло ревносно и савјесно служио светом олтару Господњем и Домовини.

Два пута је изабран за народног посланика и то 1906. и 1913. године, коју дужност је такође врло марљиво и савјесно вршио, те је и међу народним посланицима веома цијењен и поштован.

Вјечни покој и рајско насеље племенитој души попа Шпира, а његовине староме и уваженоме оцу попу Вулу и тужној породици Глиговића наше искрено саучешће.

† Павле Перовић. Пишу нам из Подгорице:

Између толико невиних жртава које су у Подгорици изненадно пале од злочинског атентата аустријског аероплана, пао је и један млади бор, пун снаге и

живота, пун полета и чврсте воље, пун здравља и самопоуздања; скрхао се и пао у цвијету младости своје, без јаука и плача гимназиста Павле Перовић.

Зар баш ту, на мјесту мирног и ничим незаштитоног становништва, уз жртве слабих женских и невиних дјеце, проли своју младу и јуначку крв; крв штеђену за тврди шанац или јуначки јуриш!

Покојни Павле Перовић је основну школу свршио у манастиру Морачкоме, а гимназију је учио у Биограду.

Лака му српска земља и вјечан помен!
М. Ж. Р.

Добротворна лутрија. Као што смо јавили, на рођендан Њезиног Величанства Краљице извршено је вучење добротворне лутрије коју је приредио Одбор Госпођа и Госпођица за помоћ пребјеглим породицама из Босне, Херцеговине и Боке Которске. Добитци су пали на ове бројеве.

6	614	1225	1849	2409	2966	3587
7	616	1230	1856	2410	2981	3588
11	627	1231	1864	2418	2983	3593
12	630	1232	1865	2423	2999	3612
19	642	1237	1870	2426	3002	3619
30	654	1244	1872	2438	3018	3625
32	663	1276	1879	2451	3019	3626
42	667	1285	1880	2454	3023	3628
48	679	1303	1891	2458	3041	3641
52	692	1307	1893	2478	3052	3647
55	699	1309	1896	2480	3059	3652
63	708	1335	1901	2485	3063	3666
65	710	1339	1902	2501	3078	3691
67	713	1345	1903	2502	3085	3692
69	717	1346	1911	2506	3092	3708
76	718	1349	1914	2511	3097	3718
82	721	1350	1916	2515	3099	3723
86	722	1351	1919	2521	3102	3728
87	724	1363	1924	2525	3120	3729
97	725	1366	1928	2527	3124	3730
99	742	1369	1930	2529	3133	3736
110	751	1373	1931	2539	3139	3737
111	757	1375	1933	2546	3146	3745
116	759	1376	1936	2549	3150	3749
119	760	1377	1938	2555	3151	3751
128	773	1381	1947	2561	3152	3754
129	786	1384	1958	2563	3154	3755
130	793	1399	1960	2564	3157	3758
137	796	1429	1972	2565	3158	3759
138	800	1431	1975	2569	3172	3761
139	802	1439	1978	2571	3173	3772
141	808	1447	1983	2574	3185	3778
143	821	1459	1988	2579	3191	3779
147	823	1463	1995	2591	3202	3781
148	825	1474	2005	2599	3209	3786
152	826	1475	2017	2603	3212	3789
160	830	1476	2021	2614	3214	3790
163	834	1477	2022	2619	3216	3810
167	850	1484	2031	2624	3226	3816
169	852	1487	2035	2636	3227	3842
175	856	1491	2039	2641	3237	3854
176	863	1492	2050	2642	3247	3873
183	872	1493	2054	2646	3251	3876
189	873	1495	2055	2659	3254	3877
195	876	1500	2060	2660	3259	3882
203	877	1523	2062	2673	3267	3891
205	878	1534	2079	2681	3272	3894
212	886	1535	2085	2691	3282	3896
214	890	1536	2094	2699	3288	3902
231	904	1543	2107	2701	3309	3904
232	907	1546	2110	2715	3312	3906
242	925	1551	2114	2718	3313	3910
260	939	1559	2116	2721	3323	3914
274	950	1567	2119	2729	3326	3916
277	953	1575	2124	2734	3336	3924
293	955	1576	2127	2737	3342	3925
294	956	1588	2137	2740	3346	3929
303	989	1597	2142	2741	3350	3949
312	993	1602	2149	2747	3351	3950
320	1001	1607	2157	2752	3367	3958
321	1005	1615	2169	2756	3376	3969
324	1010	1616	2175	2769	3377	3970
325	1013	1619	2184	2774	3397	3974
330	1023	1624	2201	2785	3401	3979
337	1040	1645	2204	2787	3407	3982
345	1043	1647	2208	2802	3409	3984
352	1047	1654	2216	2810	3416	3988
353	1057	1658	2219	2818	3435	4008
360	1062	1665	2232	2819	3438	4029
370	1063	1675	2233	2829	3441	4042
386	1066	1678	2236	2845	3442	4046
396	1068	1693	2249	2847	3446	4049
398	1071	1694	2256	2856	3447	4052
401	1078	1703	2260	2862	3449	4060
403	1087	1707	2266	2863	3451	4070
406	1090	1708	2283	2864	3454	4072
417	1097	1713	2290	2865	3458	4080
421	1102	1721	2300	2868	3460	4085
430	1104	1726	2316	2873	3468	4089
431	1110	1746	2320	2875	3470	4091
437	1113	1748	2321	2876	3471	4101
443	1118	1749	2323	2880	3472	4102
447	1131	1754	2330	2886	3491	4108
464	1133	1755	2332	2888	3500	4109
474	1143	1757	2335	2891	3507	4110
475	1147	1760	2336	2895	3513	4118
478	1148	1762	2342	2899	3514	4120
480	1156	1765	2352	2904	3522	4124
495	1160	1780	2355	2906	3527	4137
506	1166	1784	2372	2908	3538	4146
512	1167	1786	2378	2917	3545	4160
520	1181	1788	2382	2928	3546	4161
524	1195	1802	2383	2930	3548	4165
531	1197	1803	2389	2934	3550	4184
536	1206	1820	2397	2939	3551	4185
560	1207	1829	2398	2942	3556	4186
563	1211	1833	2399	2944	3558	4192
569	1215	1838	2401	2953	3575	4199
582	1217	1847	2402	2954	3582	4200
596	1218	1848	2408	2964	3586	

За углед. Г. Љубо Радовић продао је једну партију ориза Општини цетињској за 500 перпера јевтиније него што су му нудили поједини трговци за исту партију ориза, с изјавом да жели да се ова разлика сматра као његов прилог за сиротињу.

Истичући овај лијеп примјер г. Радовића, Општинска Управа му и овим путем топло захваљује.

† Милован Радовић, командир гарде. Пишу нам из Мартинића:

27. марта о. г. преселио се је у вјечност Милован Радовић, командир гарде. Покојник се родио 1860 г. у Брдској нахији, племену Мартинићима, а у јуначкој кући Радовића од чувеног и гласитог му оца војводе Мата Радовића, који је још 1862 г. затворивши се у цркви у Мартинићима у истој изгорио са још неколико Мартинића, бранећи се од најезде Азијата.

Покојни Милован као достојан потомак свога оца као и стрица му чувеног пола Радосава, показао се већ као неунољетни младић у чувеном боју на Горевићу 1877 год., истичући се као прави јунак и смјели борац за своју драгу отаџбину.

Његово Величанство Краљ Господар цијенећи његове личне способности и заслуге његових предака, производи га 1905 године у чин командира и поставља га за командира гарде.

Прошле 1912 и 13 године кад су балканске државе заратиле с турском царвином, покојник је био додијелен штабу Њ. Кр. Височанства Престолонашљедника Књаза Данила, гдје је и остао све до свршетка тога рата.

Кад је букнуо европски рат у прошлој 1914 години, покојник је био одређен за команданта пограничне страже од Хума до Блата дуж арбанашке границе, коју је дужност вршио све до 10. нов. иста године, када је био именован за члана војног суда Херцеговачког Одрода на Велимљу у којој га је дужности затекла изненадна смрт.

Приликом овогодишњих ускрш. празника покојник је био рањен. Истог је дана био упућен у болницу на Цетиње ради лијечења у којој и испусти своју племениту душу 27. марта ове год.

Истог дана лијес покојног Радовића био је упућен за родно му мјесто Мартиниће испраћен из пријестонице получеом дворске страже под оружјем.

Спроводи је присуствовао изасланик Њ. В. Краља Господара, г. г. министри, српски официри са Шефом Штаба Црногорске Војске, чиновништво свије надлештава, мјесно свештенство, ђаци мјесних основних школа и многобројно грађанство обојег пола. Цијела ова поворка испратила је смртне остатке покојниковог од Црне Грде, гдје је мјесно свештенство извршило кратки помен а војничка пратња одала прописану почаст. Одавде је тијело покојниково продужило напријед.

На Ријеку је покојника срело грађанство вароши Ријеке, који су из поштовања према покојнику узели на руке мртвачки сандук и тако га носили до мимо дворца краљева. Пред дворцем је изишао Њ. Кр. В. Престолонашљедник Данило с Њ. Кр. Вис. кнегињом Вјером, која је на мртвачки сандук покојником положила вијенац од природног цвијећа, а получета перјаника одала је почаст с оружјем.

Од Ријеке је воз продужио до Служа, гдје су покојника срели његови рођаци и својга и допртали га до његове куће. Сјутра дан т. ј. 28. мар. тијело је покојниково предано матери земљи с прописним почастима.

Покојник је оставио послје себе: сугругу, осам малољетних синова и једну шћер.

Лака му земља и вјечан помен. Ђ. П. Ђ.

Главном Одбору за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у рату 1914—15. год. из Босне, Херцеговине и Боке Которске — у Никшићу — упутили су ова г. г. своје прилоге у перперима:

5392'46 Санџачка војска из Чајнича преко свог команданта, дивизијара-серадара г. Ј. Вукотића (списак приложника објавиће се накнадно); 1.600: официри старо-србијанског одреда из Пећи преко свог команданта генерала г. Радомира Вешовића; 947'90: Берански пододбор; које је прикупио у рођачкој капетанији члан истог пододбора кап. г. Зарија Јоксимић, а приложише у перперима: по 20: капетан Зарија Јоксимић цариник Ананије Вујадиновић, кмет Барјан Шаља; по 18: Шафир Редепагић, Ајдин Балота; по 15: Милосав Бојичић; по 14: Мујо Грлић; по 10: Милосав Павићевић, Милутин Вуковић, Ахмет Ганић, Максим Јоксимић, Станко Ђуровић, Милош Неђић учит., г-ца Станица Гудовићева, Миљан Радоњић, Мујо Сутовић, Ђукан Кораћ, учит., Амир Сутовић, Милутин Томовић, Ајро Калач, Амит Аџић, Суљо Даџић, Уса Шамић, Медо Ђозовић, Мета Мурић, Гаљан Кршић, Усеин Шабовић, Назиф Калач; по 9: Светозар Не-

дић, Арслан Аџић, Реџо Меховић, Мујо Куч, Мумин Хот, Јашо Ајдиновић, Бајрам Џуџо; по 7: Авдул Аџи Аџијагић, Аган Шкријељ; по 6: Јашар Ганић, командир, Усо Цикотић, Шефто Дураковић, Нуман Скендеровић, Зено Незирић, Демо Ајдиновић; по 5: Милош Зоњић, г-ђа Јана Зоњичка, Бајо Почек, Јевто Зечевић, Салија Чолаковић, Амит Сутовић, Абаз Чолаковић, Ако Шкријељ, Салем Рујовић, Рамо Комарица, Аско Муховић, Секуле Вешовић учитељ, Ахмет Манов, Методије Булатовић, Мирко Булатовић, Миљо Милићевић, Раденко Куч, Секуле Белоица, Обрад Булатовић, Смаил Шаља, Асан Чоловић, Фазим Нокић, Башо Лајић, Шабан Даџић, Вејсел Даџић, Амид Пејовић, Рагиб Метов, Рамо Калач; по 4'50: Јупо Аџић; по 4: Ислам Меховић, Бајрам Цикотић, Алија Муховић, Абиб Манов, Делија Усеинов, Зено Фезин, Миљо Зекић, Куртан Дудук; по 3: Амир Куртагић, Цемаил Ђатовић, Назиф Ганић, Саид Фелић, Алија Чолаковић, Абаз Чолаковић, Асан Ејим, Авдо Усеинагић, Шуџо Сутовић, Неџиб Ганић, Наил Дураковић, Муслија Муратовић, Рашид Скендеровић, Ибро Скендеровић, Рустем Руговац, Зено Скендеровић, Алил Мурић, Мехо Муховић, Пери Булатовић, Алил Зеџирић, Алија Сејдовић, Пашо Авдић, по 2: Иљаз Ђатовић, Смаил Ганић, Авдо Кардовић, Етем Фетаовић, Саит Аџић, Садик Аџић, Алит Беџирагић, Јакуп Аџиомерагић, Селим Адемагић, Таир Емрулагин, Авдула Јакупагић, Назиф Јакупагић, Адем Калач, Мето Фетаовић, Куртан Шкријељ, Бекташ Дураковић, Рашто Муовић, Назиф Шкријељ, Целе Аџић, Зено Адровић, Чоло Бабић, Зено Рагостер, Бато Комарица, Амин Адровић, Реџеп Цикотић, Рамо Адровић, Мурат Муховић, Јакуп Скендеровић, Косто Ђукић, Максим Зечевић, Дано Личина, Бидо Шкријем, Ајрадин Мурић, Зарија Булатовић, Лука Булатовић, Мојсије Булатовић, Арсеније Булатовић, Делија Мурић, Шабан Колашинац, Сефо Еминовић, Јупо Лучичанин, Ибрахим Сеферовић, Реџо Омеровић, Садрија Рушов, Заим Речков, Цемо

ви госп. госп. Јован Пешић, учитељ и капетан Бошко Лакић, предсј. општине, с Данилова-Града перп. 582; преко којих приложише у перперима: по 100: Општина Даниловградска; по 50: ком. Агица Лакић; по 30: Јован Пешић, учитељ мјесто полугодишњег помена своје погинулом сину Мирчети, студент технике; по 22: Филип Златичанин; по 20: кап. Бошко Лакић, Спасо Гвозденовић, Мурат Лукачевић, Беќо Ђурђевић; по 15: Јово Кадић; по 10: Бошко Велашевић, д-р Пера, кап. Гаврило Килибарда, кап. Никола Николић, кап. Савић Батричевић, поручик Јоксим Радовић, Лука Бобичић, Јуст Ушај, Петар Маџар, Махмут Аверић, Селман Дервишевић, Усеин Реџовић; по 5: сер. Илија Беговић, кап. Новак Радоњић, Божо Беговић, Ђоко Радоњић, Мирко Брајовић, Нешо Чебић, Ђоко Ђуровић, Милош Шутиловић, кап. Максим Павићевић, Блажија Радуловић, Симо Маркушевић, Нешо Вујосевић, Ђоко Чутурица, Петар Михаиловић, Шћепан Калуђеровић, Тахир Аверић, Божо Гргуновић; по 4: Божо Ђурашковић, Радован Драговић, Нешо Златичанин, Нешо Станић, Андрија Вучековић; по 3: Василија Малишић, Милутин Ђуровић, Радован Кујачић, Милија Перовић, Ђоко Павићевић; по 2:50: Гђа Ике Бошковић, г-ђа Маке Бошковић; по 2: Н. Н., Глигор Јовановић, Гаврило Стојковић, Н. Н., Само Н. Вујовић, поручик Војин Мићановић, Н. Н., Беќир М. Лакић, Н. Н., п.пор. Душан Б. Бошковић, Милош Калуђеровић, Димитрије Дулетић, Илија Драшковић, Бајо Радовић, Јован Павићевић, Васо Парача, Радивој Драговић, Барјам Реџић; по 1: г-ђа Стаке М. Мартиновић, Н. Н., Божо Пајовић, Токо Вујовић; одборов повјереник кап. Петар Краљевић с Ријеке перп. 608, преко кога приложише у перперима: по 50: општина вароши Ријеке, Матија Колић; по 40: Ђон Маља, Матија Станић; по 30: кап. Петар Краљевић, кап. Нико Поповић; по 25: Марко Перов Јовићевић, Гаспра Маља, Медо Јајић; по 20: Марко Шестани, Радован Вучековић, Милица Н. Поповић; по 15: Блажо Чакић; по 10: Саво Бугар с друштвом, Саво Кривокапић, Јован Вујановић, Миса Зекова Јанковић, Јован М. Газивода, Анђе Ј. Газивода, Јованка П. Краљевић, Перо С. Пејовић, Ибро бр. Турковић, Саво Ускоковић, Андро П. Јовићевић, Смајо Маљевић, Ђорђе Наумовић; по 5: Лазар Чејовић, Јошо Фатић, Ђуко Костић, Кићо Чакић, Цук Филипи, Блажо Абрамовић, Блажо Ражнатовић, Мустава Крњић, Јанча Шурбановић, Маркиша Радуловић, Видо Брајовић, Марко Станић, Перо Павишић, Саво Вујановић, Нико Ђуровић, Ђоко Краљевић; по 2: Косто Пећанин, Перо Дајковић, Иван Черкез, Јањ Пипа.

До 27. априла 1915. год. стигло је Глав. Одбору у свему перп. 49.935.35 свима племенитим дародавцима Главни Одбор најтоплије благодари.

Званични огласи

Објава. Сходно брзојавном наређењу Кр. Обл. Управе, од 25. ов. мј. број 8037., износи се 15. маја о. г. на лицитацију продаја свих државних кожа од реквирираних брави.

Позивају се сви заинтересовани, да се на дан лицитације пријаве канц. Управе Општине вароши Бара од 9—12 сати по подне и 2—5 сати по подне, којег дана ће се уступити продаја понудиоцу највише цијене, ако ова буде одговарала државном интересу. Продаја кожа ће бити у килограмима. Исплата се одређује у злату или боновима, те ће се према томе у двојаким условима лицитирати — док сваки лицитант има обезбиједити износ продатих кожа у готовом или сигурном јемству.

К броју 5773. Из канц. Упр. општине вар. Бара, 27. априла 1915., Ст. Бар. (2,2)

Службени огласи

Оглас. Г. д-р Јован Ст. Кујачић, изгубио је у Србији 25 комада акција „Пиваре Требјеса“. Поменуте акције садрже следеће бројеве: 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, и 895.

Онај у чијим се рукама поменуте акције данас налазе, позива се да исте најдаље до 15. јула ове године пријави овоме Суду, јер ће се у противном случају огласити за неважеће, а реченом Кујачићу издаће се дупликати истих.

Новчанам пак заводима ставља се до знања, да по истима не би чинили какве издатке, јер би се исти сматрали неважећим према „Пивари Требјеса“.

Број 281. VI—1915—15.
У Никшићу, 11. априла 1915.
— Краљ. Обласни Суд —
в. д. председника,
Никола Почек.

(бр. 143, 2,3)

Оглас. Г. д-р Јован Ст. Кујачић, изгубио је у Србији 5 комада акција Прве Никшићке Штедионице. Поменуте акције садрже следеће бројеве: 395, 489, 490, 1315, и 1375.

Онај у чијим се рукама поменуте акције данас налазе, позива се, да исте најдаље до 15. јула ове године пријави овоме Суду, јер ће се у противном случају огласити за неважеће, а реченом Кујачићу издаће се дупликати истих.

Новчанам пак заводима ставља се до знања, да по истима не би чинили какве издатке, јер би се исти сматрали неважећим према Првој Никшићској Штедионици.

Број 280. VI—1915—14.
У Никшићу, 11. априла 1915.
— Краљ. Обласни Суд —
в. д. председника,
Никола Почек.

(бр. 144, 2,3)

Приватни огласи

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Госп. прото Станко Обрадовић, народни посланик, почастио је свој баталион Јез.-Шарански са перп. 120, за које му изјављујемо особиту благодарност. (154, 1,1) Командант баталиона пор. **Ј. Остојић**.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег драгог и непрежаљеног супруга, односно оца и брата

официра † Бошка Мариновића

који се послје тродневног боловања пресели у вјечност овдје на Цетињу 22. ов. мјесеца у 68 години овога живота.

Сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити своју доживотну благодарност Г. Митрополиту Митрофану, г. Ристу Поповићу, заступнику министра председника, г. Саву Вулетићу, министру унутр. дјела на лично саучешћу; хвала г. команданту кагунске бригаде, бригадиру Милутину Вукотићу на телефонском саучешћу; неизмјерна благодарност команданту цетињског баталиона г. Петру Мартиновићу на писменом саучешћу, које нам упуту жалећи покојника као свог друга, у чијем је баталиону и на позицији био све до потоњег дана, када је био приморан болешћу лећи на самртној постели.

Неизмјерна хвала официру Иву М. Мартиновићу са извињањем четом, који је официр наш драги покојник био, који су са положаја дошли и до вјечне га куће испратили, опростивши се са њиме на грубу дирљивим говором.

Хвала свештенству: г. г. проту Матановићу, попу И. Јовићевићу, попу Ђурашковићу, попу Мартиновићу, и ђакону Калуђеровићу, који из почасти над покојником чинодјејствоваху.

Благодаримо лекару оvd. француског деташимана и медицинару г. Матановићу на уложеном труду око милог нам покојника за вријеме његова кратког боловања. Захвални смо овдашњем пјев. друштву „Његош“, који спроводу присуствова.

Хвала официру Јокану Ивановићу, који се са нашим покојником онако дирљивим говором опрости и у неколико нама тугу ублажи.

Хвала г. официру Драгу И. Мартиновићу.

Особита хвала и благодарност г. попу Илији Капичићу, који на глас смрти нашег драгог покојника у заједници са нашом браћом Очницима, Угњанима, Белошима, Баџама и Доњокрајцима, похиташе, братски ожалише и до вјечне куће испратише.

Хвала обласном управитељу г. Ђузи Ђурашковићу и шефу полиције г. Богдану Вучићу.

Хвала Цетињском чиновништву и грађанству обојег пола на многобројном саучешћу у спроводу.

Још једном вјечна хвала и благодарност свима и свакоме, који нам ма којим начином учествова у овој нашој жалости, те тиме нам и бол ублажи. Цетиње, 25. априла 1915. (бр. 147, 1,1)

Ожалошћени: супруга **Стана**; син **Саво**; брат **Стеван** и снаха **Василка** са осталом родбином.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Налазећи се још у дубокој жалости за нашим непрежаљеним пок.: **Јакшом и Крстом** витешки палим у Балканском рату 1912—1913. године, ево нас задеси још несрећа смрћу нашега мужа, оца, односно брата и стрица

† РАДУЛА ДРАГ. ГРГУРОВИЋА — четног барјактара —

којему не би суђено, да подлегне добивеним куршумима на Маљу 1875. и Деџићу 1912. год. гдје међу првима црногорску заставу изнесе, но послје петодневне болести добивене од позлеђена рана и друге обољелости, у овом рату пресели се у вјечност 10. марта 1915. г., у 54 год. свога живота.

Не можемо пропустити, а да и овим путем не изјавимо вјечиту благодарност на саучешћа, која нам указаше наши и покојникови пријатељи и познаници, који нам у многоме бол ублажише. Вјечита хвала г. г.: војводи Божу Петровићу, попу Шћепану Мартиновићу, кап. И. Гвозденовићу са јандармеријом, надзорнику Милану Жарићу; г. г. учитељима са ђацима Јовану Вуковићу, Радосаву Станишићу перјанику и грађанству вароши Никшића обојег пола, који покојника испратише.

Особита хвала г. Петру Новаковићу, који се дирљивим говором са покојником опрости. Доживотна хвала г. капетану Бошку Лакићу, председнику општине даниловградске кап. Милошу Бошковићу, уч. Лазару Чобелићу, пошт.-тел. чиновнику Груји Бошковићу, грађанству вароши Данилова Града, које на појаву витешких остатака покојникових, у својем родном мјесту дохиташе и најтоплије ожалише.

Хвала свима и свакоме, а особито г. г. војним капетанима: Николи Николићу, Јоку Ђуровићу и Гаврилу Килибарди, који са војницима подручних им јединица спровод увеличаше и свога ратног друга до вјечне куће испратише.

Нека је хвала г. г. свештеницима: проту Милутину Бошковићу и Јовану Велашевићу, који вјерски обред над покојником извршише.

Хвала г. Николи Велашевићу, који се са покојником онако дирљивим говором опростио; такође особита хвала д-р Николи Шкерковићу и барјактару Муси Лакићу, који телеграфским и писменим путем сјајно истакосе покојникове врлине — учествовајући у жалости — и тиме нас особито на успомене покојникове потсјетише.

Хвала браћи Бјелопавлићима, кумовима и пријатељима, који у великом броју дохиташе и омиљеног им покојника ожалише.

И још једном свима и свакоме хвала, који нам ма којим било путем изјавише саучешће.

Главица, 14. априла 1915. г.

Ожалошћени: удова **Плана**; син **Јован**; шћери: **Макица** и **Јосе**; браћа: **Лазар** и **Милош** са цијелом родбином. (бр. 149, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Неумитна смрт отрже из загрљаја милих и драгих

покојњег РИЗА ШАБАНАЉОВИЋА

— чинов. Подгоричке Банке —

који се послје кратког боловања растаде са земаљским животом ове године у 22 години живота. — Кољико је покојник био омиљен, као интелегентан, вриједан и поштен, најбољи је доказ у овим бурним временима многобројно присуство подгоричког грађанства и околине разних вјероисповијести, приликом спровођења његових смртних остатака до отворене вјечне куће; па с тога сматрам за своју особиту дужност, да са овим путем изјавим моју дубоку захвалност и поштовање г. г. лекарима, који се заузимаше да спасу милог и незаборављеног покојника, као и свим оним, који у болијести покојника походише и бише присутни, кад се тијело драгог покојника предаде мајци земљи.

Вир, 2. маја 1915. г.

Ожалошћени:

(бр. 156, 1,1) **Осман и браћа Аџагићи.**

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са неизмјерним болом и тужним срцем јављамо пријатељима и познаницима, да је наш јединац, наш љубимац, наша утјеха и нада, наш син, односно брат, синовац, шурак

† МИХАИЛО Ј. БАЈИЋ

— војно-грађански чиновник 2-ге дивизије —

испустио своју племениту душу, на дан 17. априла ове године у цвијету своје младости, у најљепшој и најпунујој младијској снази у 22-гој години свога живота, а од проклете болести тифуса.

Не можемо, а да у превеликој и преголемој тузи не изјавимо своју топлу благодарност г. г.: д-р Клемову шефу енглеске мисије, д-р Пајеру и д-р Илији Вулановићу, који су се живо и енергично заузимали, да покојника од смрти отргну.

Неизмјерна и незаборављена захвалност изјављујемо генералу г. Луки Гојнићу на топлом и дирљивом телеграфском саучешћу, на глас о смрти врлог покојника.

Топлу и срдачну благодарност изјављујемо: г. Душану Вукотићу, обласном управитељу; г. Петру Остојићу официру; г. Михаилу Јовановићу судији, на искреној изјави саучешћа и учешћа на спроводу и погребу.

Срдачну захвалност и благодарност изјављујемо овдашњим свештеницима, г. г.: Серафиму Џарићу игуману, протојереју Тодору Вукотићу, митрополитском намјеснику Саву Вукотићу, који уз судјеловање Слободана Шилка учествоваше на спроводу и погребу.

Искрена благодарност свима овдашњим учитељима и учитељицама народне школе, који учествоваше на спроводу и погребу, а овим посљедним и на приложеном вијенцу.

Неизмјерна и вјечита благодарност г. Саву Вукотићу, митрополитском намјеснику и г. Михаилу Куртовићу, учитељу, на лијепим и дирљивим говорима, у којима изнијеше живот покојника, његове младијске идеале и ратничке врлине и особине.

Топла и срдачна хвала свима грађанима мушког и женског пола, који нам изјавише саучешће у нашем преголемом и ненакнадимом губитку, као и свима, који на спроводу и погребу узеше учешћа.

Нека је искрена и срдачна хвала оним, који нам телеграфски или писмено изјавише саучешће и тиме нам у многим тугу ублажише.

Још једном свима топла и срдачна хвала.

Пљевље. За навијек ожалошћени и неутјешни: мајка **Јеленка**; сестре: **Ангелка**, **Магда**, **Горгина**, **Софија**, **Наталија** и **Милка**; стриц **Перо**; тетке: **Стана** и **Ђенадија**; зетови: **Слободан Шилка** свештеник, **Прокопије Шилка**, управитељ ош. школе, **Мило Дељевић** судија, **Саво Беговић**, поштанско-телеграфски чиновник и остала многабројна родбина. (бр. 155, 1,2)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

За навијек несрећном судбином увијезљеном и тешко ожалошћеним смрћу нашег непрежаљеног сина, односно синовца, милога и драгога нам

† ДРАГУТИНА

који се 2. о. мј. послје кратког боловања пресели у вјечност и нама вјечне ране даде и понови за изгубљеном ђеом; — сматрамо за дужност изјавити захвалност свима пријатељима који с нама оплакаше и ову тешку нашу жалост.

Хвала свему становништву вароши Жабљака и околине, који за вријеме боловања милога болесника обиђоше, помагаху га његовати, и који онако срдачно, топло и пријатељски се показаше како приликом болести драгог нам покојника, тако и при испраћају његову до вјечне куће.

Хвала г. учитељу Вујисићу, који с ђацима судјелова при погребу незаборавног нам покојника. Хвала г. свештенику Дедејићу, који опјелио изврши; као и свештеницима г. г.: Михајловићу и Жугићу, на пажњи и чинодјејству при седмодневном помену. Хвала г. д-ру Контјићу и помоћнику г. Петановићу, који у више махова походише врлог покојника, не жалећи труда да га од смрти спасу.

Хвала свима пријатељима, познаницима, сродницима на топлим саучешћима — хвала уопште свима, који нам усмено, телеграфски и путем писма саучешћа изјавише.

Жабљак, 10. априла 1915. год.
Ожалошћени: отац **Урош Павић**; стриц **Радоје** и остала породица. (бр. 150, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Поводом смрти нашег непрежаљеног сина и синовца

барјактара † Сава Радоњића

који погибе од непријатељског оружја 29. апр. ове године у 26-ој години живота, сматрамо за свету дужност изјавити нашу дубоку благодарност г. г.: бригадиру Милутину Вукотићу; командирима: Станку Петровићу и Саву Радовићу; бригадним барјактару Марку Вукотићу; капетанима: Мату Раичевићу и Николи Поповићу; поручицима: Димитрију Поповићу, Владу Врбици и Петру Мирановићу; официрима: Н. Бољевићу и Р. Перезићу; потпоручицима: Ђ. Мартиновићу и М. Мартиновићу; барјактарима: И. Мугошу, М. Мугоши и Ђ. Вратници, који покојниковом спроводу присуствоваше.

Хвала војницима љешкопољског баталиона, који покојника по свом обичају ожалише.

Хвала команданту Његушко-Њеклићског баталиона с официрима, барјактарима и војницима на братском заузимању око погребња покојника, као и осталом цијеном његушком грађанству.

Његуши, 2. маја 1915.

Ожалошћени: мајка **Стане** и стриц официр **Нико** — **Радоњићи**. (бр. 153, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Тек што се наша срца бијаху почела заљечивати од тешких рана за многа раније преминулом нам дјецом; а Господу Богу би угодно, да нам и милога сина, односно брата

† ВОЈИНА

24. априла тек год. пресели у вјечност при нашем бављењу у Њешкопољу.

У овој нашој тузи указао нам је опште саучешће, којим побуђени сматрамо се обавезним изјавити благодарност:

Његовом Високопреосвештенству Митрополиту и Архиепископу Пејском Господину Гаврилу, као и министру госп. Саву Вулетићу и држ. савјетнику госп. Мирку Мијушковићу вјечито смо благодарни на онако дирљивим њиховим саучешћима, којима нам тугу за покојником у велико ублажише.

Понаособ особита хвала свему особљу Високопречасне Консistorије Пејске и свима другим нашим пријатељима и познаницима са Цетиња, Бара, Никшића, Пећи и Његуша, који нам телеграфски саучешћа изјавише.

Доживотно благодаримо свима нашим племенитима из Њешкопољске капетаније, који без разлике пола долазише братски ожалили милога нам покојника и до вјечне куће испратише.

Особито смо захвални г. г.: протојереју Д. Петровићу и свештенику Ј. Радуловићу, као и г. г. учитељима: Б. Раичевићу и С. Булатовићу, који са ученицима основне школе у Њешкопољу и Подгорци опјелио извршише и до вјечне куће испратише.

Много нас задужише сви они наши пријатељи, сусједи и познаници из Подгориче, који при преносу земних остатака долазише до Момишиња сусрјетати спровод, у овоме учествоваше и нас у тузи тјешише.

У опште хвала свима оним, који ма којим било начином примише учешћа у овој нашој тузи, којом нам се позлиједише толике срчане ране.

Подгорница, 2. маја 1915.

Ожалошћени: отац **Крсто Поповић**, свештеник; мати **Драгиња**; брат **Василија** и сестре: **Милева**, **Љепосава** и **Јелена**. (бр. 158, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са неизмјерним болом у души јављамо свима нашим сродницима, пријатељима и познаницима, да је наш мили и никад незаборављени син и брат

† РАДЕ ИВОВ ПОПОВИЋ

добровољац (комита) у српској војсци, подлегао задобивеним ранама при посљедњем прођењу мрског нам непријатеља из миле нам Краљевине Србије и у најљепшем цвијету своје младости, у 23-ој години испустио своју племениту душу и би погребен на крушевачком гробљу.

Нека је овим неизмјерна хвала браћи Србима и Српкињама града Крушевца, који су му далеко од својих родитеља, браће и сестара, за цијело вријеме његовог тешког боловања указивали братске и родитељске помоћи, е да бише нашег милог покојника спасли од неумитне смрти и својим присуством увеличали његову поштрну патњу до његове вјечне куће.

Најсрдачнија хвала свима нашим пријатељима и познаницима, који ма којим путем изјавише нам своја саучешћа и тиме нам колико толико ублажише велики бол за нашим милим покојником.

Загора—Грбаљ, Бока Которска, 6. маја 1915 г.
У име многобројне родбине ожалошћени: отац **Иво**; мајка **Манда**; брат **Митар** и сестра **Марија**. (бр. 159, 1,1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Грбљивој смрти неби доста, што нас за навијек у црно зави за нашим скоро преминулим покојницима: оцем **САВОМ** и јединим братом **НИКОМ**, него нам 2. маја ов. год. оте из загрљаја нашу никад непрежаљену мајку

† КИЋУ С. МАРТИНОВИЋ

која се у 61 години живота пресели у вјечност. Не можемо пропустити, да у овој по нас тешкој жалости не изјавимо нашу доживотну благодарност: браћи Бајицама, пријатељима из Доњег Краја